***Dosarul nr. 5r-31/2026***

**H O T Ă R Â R E**
**În cauza contravențională**

**18 iunie 2026** **or. Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător – Viorel Botnaraș,
Grefier – Valeria Petic,
a examinat în ședința de judecată publică, cauza contravențională la contestația depusă de Stici Andrei, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 398313 din 11.04.2025 și a deciziei de sancționare din aceiași dată, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional,

**c o n s t a t ă:**

**1.** Stici Andrei a înaintat contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 398313 din 11.04.2025 și a deciziei de sancționare din aceiași dată, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional și sancționat la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei.

În motivarea contestației autorul a indicat că, a semnat procesul-verbal din 11.04.2025 și nu este de acord cu acesta deoarece nu a comis fapta care i se incriminează, agentul constatator a examinat cazul superficial, nu a fost asigurat cu dreptul la apărare, la fel, nu au fost prezentate probe care să dovedească vinovăția sa, că procesul-verbal este contrar art. 443, 425 Cod contravențional.

Solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 11.04.2025, cu încetarea procesului din lipsa faptei contravenționale.

**2.** Contravenientul Stici Andrei nu s-a prezentat în ședința de judecată din 06.05.2026, fiind contactat telefonic și informat despre amânarea examinării cauzei pentru data de 18.05.2026, precum și despre obligația de a se prezenta la ședința de judecată stabilită pentru această dată. Cu toate acestea, contravenientul nu s-a prezentat nici în ședința de judecată din 18.05.2026. De asemenea, agentul constatator din cadrul IP Ialoveni, Leu Vasile, citat legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată. În aceste condiții, în conformitate cu prevederile art. 455 din Codul contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în lipsa acestora.

Referitor la citarea și prezența, respectiv lipsa părților legal citate, instanța reține că este pertinentă practica Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Ponomariov c. Ucrainei, Curtea a statuat că părților le revine obligația de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procedurii judiciare despre care au cunoștință. Totodată, Curtea a reținut că un stat nu poate fi considerat răspunzător în situația în care o parte, legal citată și informată cu privire la obiectul cauzei, renunță în mod expres la dreptul de a se prezenta în fața instanței și de a-și exercita dreptul la apărare (cauza Poitrimol împotriva Franței, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, pct. 31).

**3.** Examinând contestația depusă și materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge contestația înaintată din următoarele considerente:

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.$447^1$ alin.(8).

Verificând respectarea termenului depunerii contestației, instanța de judecată stabilește că, contestația a fost depusă cu respectarea prevederilor art. 448 alin. (1) Cod contravențional, or procesul-verbal și decizia de sancționare au fost emise la 11.04.2025, iar contestația a fost depusă la 22.04.2025 în termen.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanţa va reţine că, pentru a putea fi sancţionată o faptă contravenţională, se impun a fi îndeplinite doua tipuri de cerinţe: intrinseci, constând în încălcarea cu vinovăţie a unei norme de drept, faptă care va atrage după sine o sancţiune prevăzută de lege, dar și extrinseci constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective

de către o persoana abilitată în acest sens - agentul constatator. În plus, agentului constatator îi incumba obligaţia de a respecta o formă expres prevăzute de lege, fapt ce are menirea de a proba dincolo de orice îndoială existenţa faptei, vinovăţia contravenientului şi legalitatea actului realizat în acest sens.

Instanţa de judecată apreciază că procesul-verbal cu privire la contravenţie beneficiază de prezumţia de legalitate şi temeinicie, prezumţie care, deşi neconsacrată legislativ, este unanim acceptată, atât în doctrina de specialitate, cât şi în practica instanţelor judecătoreşti. O astfel de prezumţie nu încalcă dreptul contravenientului la un proces echitabil, nefiind de natură a încălca prezumţia de nevinovăţie.

Astfel, Curtea în cauza Anghel c. României, 04.10.2007, a constatat că prezumţiile de fapt şi de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora şi în materie penală (cum este calificată şi materia contravenţională prin raportare la CEDO), pentru dovedirea vinovăţiei făptuitorului, dacă sunt îndeplinite două condiţii: respectarea unor limite rezonabile, ţinându-se cont de miza litigiului şi, respectarea dreptului la apărare.

În prezenta cauză, atât miza litigiului (aplicarea unei amenzi) cât şi asigurarea posibilităţii contravenientului de a-şi dovedi susţinerile, de a combate prezumţia de legalitate şi temeinicie, permit aplicarea acestei prezumţii.

Instanța relevă, că procesul-verbal cu privire la contravenție constituie actul de învinuire, adus de către agentul constatator contravenientului, iar faptele imputate acestuia trebuie să fie clare, în așa măsură încât persoana acuzată să înțeleagă esența învinuirii aduse și ulterior să își poată pregăti apărarea. În acest sens, se reţine că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calităţii de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumţie de validitate şi temeinicie, prezumţie, care este însă relativă şi care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii, iar potrivit prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Instanța cercetînd materiale cauzei reține, că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 398313 din 11.04.2025, întocmit de agentul constatator a IP Ialoveni, Sănduță Vitalie, s-a constatat că Stici Andrei, pe perioada anului 2024, a primit mijloacelor financiare în scopul exercitării dreptului electoral pentru scrutinul electoral din 20.10.2024, acţiunile fiind calificate în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod contravenţional – „pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune”.

Astfel, prin decizia agentului constatator din 11.04.2025, cet. Stici Andrei i-a fost aplicată sancțiune pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzută de art. $47^1$ alin. (1) Cod contravenţional - amendă în mărime de 500 u/c, ce constituie suma de 25000 lei.

Potrivit doctrinei juridice, coruperea electorală pasivă se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Obiectul juridic al contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, reprezintă relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului.

În cauză, Stici Andrei, fiind persoană care are dreptul de vot (cetățean al Republicii Moldova cu drept electoral) și care are capacitate de exercițiu, este subiectul al contravenției de corupere electorală pasivă. Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, se manifestă prin una sau cumulul de acțiuni de pretindere, primire sau acceptare a unor avantaje materiale. Unde, pretinderea este solicitarea expresă sau tacită a bunurilor/avantajelor; acceptarea – constituie consimțământul de a primi ceva (fie explicit, fie prin comportament pasiv); iar primirea este încasarea efectivă a bunurilor, banilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

Pentru a constitui contravenție, bunurile sau serviciile trebuie să nu i se cuvină în mod legal și trebuie să fie destinate influențării modului de exercitare a votului. Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție este intenție directă.

Potrivit pct. 310 din Decizia Curții Constituționale nr. 1 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul $47^1$ din Codul Contravențional din 21.01.2025, Curtea menționează că, articolul $47^1$ alin. (1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție.

Prin urmare din probatoriul administrat s-a relevat o asociere directă între numărul SIM identificat *****, care aparține lui Stici Andrei și mesajele recepționate de la aplicația mobilă „PSB”. Această constatare tehnică nu poate fi trecută cu vederea, întrucât indică o interacțiune efectivă fie voluntară, fie prin intermediere, între telefonul mobil asociat contestatarului și infrastructura digitală a instituției bancare ruse.

În lipsa unor explicații rezonabile, instanța de judecată nu poate admite ipoteza unei simple coincidențe sau erori tehnice, cu atât mai mult, cu cât contestatarul nu invocă nici un temei concret susceptibil de a explica natura acestor interacțiuni.

Instanţa de judecată apreciază, că vinovăţia făptuitorului în comiterea contravenţiei imputate a fost dovedită pe deplin prin materialul probator administrat, și anume prin materialele cauzei contravenționale, care au fost cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța relevă, că conform prevederilor art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei, prevedere legală în coroborare cu prevederile art. 381 alin. (4) Cod contravențional, potrivit căruia autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Conform art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. Potrivit art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de

procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod. Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Raportând prevederile legale menționate supra, la materialele cauzei, instanța stabileşte indubitabil că contravenientul a comis fapta pentru care a fost sancţionat, iar în susținerea caracterului verosimil al contravenției, drept probe pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu Codul contravențional, au fost reținute elementele de fapt care reies din următoarele mijloace de probă: procesul-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025, întocmit în privința lui Stici Andrei în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional; raportul de analiză informațional-criminală din 07.02.2025 întocmit de către angajații INI al IGP potrivit cărui mai mulți cetățeni ai RM sunt contactați și achitați confidențial pentru diferite acțiuni, corupere electorală etc prin intermediul aplicației PSB care aparține BC „Promsvyazibank" din Federația Rusă instalată de către abonații Moldtelecom, Moldcell, Orange; extrasul Excel, prin care se atestă că, cartela SIM cu numărul ***** al operatorului S.A „Moldtelecom", aparține cet. Stici Andrei, care a recepționat 5 SMS-uri prin aplicația PSB; încheierile judecătorului de instrucție*****.

Instanța constată că vinovăția lui Stici Andrei de comiterea contravenției imputate a fost pe deplin dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și examinate în ședința de judecată de către agentul constatator. Contravenientul nu a prezentat probe care să combată constatările acestuia. În consecință, faptele consemnate de agentul constatator sunt apreciate ca fiind veridice și reflectând fidel realitatea.

Instanța reține că contestatarul nu a demonstrat afirmațiile formulate prin contestație, inclusiv pretinsa încălcare a prevederilor art. 443 Cod contravențional sau inexistența faptei contravenționale. Motivele invocate sunt apreciate ca fiind declarative și urmăresc exonerarea de la răspunderea contravențională.

Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act juridic administrativ care beneficiază, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl întocmește, de prezumție relativă de validitate și temeinicie, care poate fi răsturnată doar prin probe contrarii. În prezenta cauză, contravenientul nu a prezentat astfel de probe, limitându-se la invocarea unor neajunsuri formale. Instanța constată că nu există temeiuri pentru a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului-verbal și a deciziei contestate. Conform art. 8 alin. (2) Cod contravențional, persoana care săvârșește cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de lege este supusă răspunderii contravenționale. În speță, au fost respectate principiile dreptății, iar probele administrate demonstrează vinovăția

contravenientului. Argumentele contestatarului nu pot fi reținute, acestea având caracter exclusiv defensiv.

În opinia instanței de judecată, informația de la instituția de telecomunicații, precum că contestatarul Stici Andrei a primit cinci mesaje de intrare prin aplicaţia PSB pe numărul său mobil, în coraborare cu înscrisurile anexate la materialul contravenţional demonstrează că acţiunile ultimului corect au fost stabilite de agentul constatator, încadrate în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod contravenţional.

Afirmațiile făptuitorului precum că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, instanța de judecată le respinge, or, studiind procesul-verbal contestat instanța reține că acesta conține descrierea faptei contravenționale și încadrarea sa juridică, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 Cod contravențional.

În atare circumstanţe, instanţa nu poate da o apreciere corespunzătoare motivelor invocate în contestaţie şi consideră că acestea au fost formulate fără vreun suport probator, urmând a fi apreciate ca fiind declarative, reprezentând doar o metodă a făptuitorului de a se eschiva de la răspunderea contravenţională, de vreme ce probele, apreciate în ansamblu, coroborează între ele şi dovedesc comiterea contravenţiei de către Stici Andrei.

De asemenea, instanța reține că argumentele invocate în contestație sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, întrucât au un caracter pur declarativ și nu sunt susținute prin probe pertinente și concludente. Totodată, instanța constată că, în speță, nu sunt incidente temeiurile de nulitate absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, prevăzute de art. 445 alin. (1) din Codul contravențional.

Având în vedere cele menționate supra, instanța de judecată constată că contestatarul nu a administrat nicio probă care să răstoarne prezumția de legalitate și temeinicie a actului contestat, forța probantă a acestuia, sub aspectul faptei reținute, fiind în continuare validă.

Veridicitatea acestor constatări ale organului constatator nu poate fi pusă sub semnul întrebării în lipsa unor minime indicii că situaţia de fapt reţinută în procesul-verbal nu ar corespunde realităţii. Contravenientul care susţine netemeinicia procesului-verbal trebuie să furnizeze aceste indicii, neputându-se reduce însă la o simplă afirmaţie. În caz contrar, răspunderea contravenţională ar fi lipsită de conţinut, iar organele abilitate de lege nu ar mai putea acţiona eficient în sensul respectării acesteia.

În cauza dedusă judecăţii, contravenientul nu a făcut dovada existenţei unei alte situaţii de fapt decât cea reţinută în procesul-verbal cu privire la contravenţie, deşi sarcina probei îi incumbă.

Instanța de judecată remarcă că procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un angajat al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al prezumției de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens, este de menționat

că, în jurisprudența CEDO, s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În acest mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă, în materie penală, obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, Hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Prin urmare, fapta lui Stici Andrei a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional, iar sancțiunea aplicată de agentul constatator a fost stabilită în limitele prevăzute la art. 34 alin. (2) din același cod, în vigoare atât la momentul comiterii faptei, cât și în prezent. Astfel, sancționarea persoanei vinovate nu a fost aplicată în mod abuziv, ci exclusiv în baza constatărilor agentului constatator.

Instanța constată că nu există circumstanțe prevăzute la art. 441 din Codul contravențional care să exonereze de răspundere contravențională. În aceste condiții de fapt și de drept, contestația înaintată de Stici Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din data de 11.04.2025 se respinge ca neîntemeiată.

**4.** Conducând-se de prevederile art. 395, 448, 460, 462-463 Cod contravenţional, instanţa de judecată

**h o t ă r ă ș t e :**

Se respinge contestația depusă de Stici Andrei, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 398313 din 11.04.2025 și a deciziei de sancționare din aceiași dată, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

**Președintele ședinței,**
**Judecătorul /semnătura/ Viorel Botnaraș**